

Sygnatura akt II C 354/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 lutego 2017 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi- Widzewa w Łodzi II Wydział Cywilny w składzie:

Przewodnicząca sędzia S.R. A. S.

Protokolant st. sekr. sąd. M. O.

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2017 roku w Łodzi

sprawy w powództwa Z. K. (1)

przeciwko E. K.

o zapłatę kwoty 1 432,45 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty

1. zasądza od pozwanego na rzecz powódki kwotę 137,53 zł (sto trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty;

2. oddala powództwo w pozostałej części;

3. zasądza od powódki na rzecz pozwanego kwotę 282,34 zł (dwieście osiemdziesiąt dwa złote trzydzieści cztery grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygnatura akt II C 354/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 19 maja 2016 roku skierowanym przeciwko E. K., powódka Z. K. (1) reprezentowana przez pełnomocnika z wyboru - radcę prawnego, wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 1 432,45 złotych wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 15 kwietnia 2016 roku do dnia zapłaty, kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu wskazano, iż matka powódki zmarła 11 lutego 2015 roku. Spadek po zmarłej nabyli wprost na podstawie testamentu Z. K. (1), Z. K. (2), E. K.. W skład spadku po zmarłej wchodzi m.in. lokal mieszkalny numer (...) położony w Ł. przy ulicy (...). Powódka wskazała, że dokonywała wpłat w pełnej wysokości z tytułu opłat miesięcznych związanych z tym lokalem, o łącznej wartości 4 297,35 zł, w tym opłat z tytułu czynszu miesięcznego w kwocie 3 227,18 złotych w okresie od lutego do lipca 2015 roku oraz w lutym 2016 roku, opłat z tytułu energii elektrycznej w kwocie 678,69 zł w okresie od grudnia 2014 roku do lutego 2016 roku, opłat z tytułu abonamentu telefonicznego w kwocie 391,48 zł w okresie od listopada 2014 do września 2015 roku. Przed śmiercią matki, a więc w okresie od listopada 2014 roku do stycznia 2015 roku, powódka ponosiła w pełnej wysokości opłaty z tytułu energii elektrycznej oraz abonamentu telefonicznego, które to należności zaliczyć należy do długów spadkowych, za które do chwili działu spadku odpowiadają solidarnie wszyscy spadkobiercy.

Na podstawie art. 376 § 1 kc, powódka domagała się od pozwanego zapłaty kwoty 1 432,45 stanowiącej 1/3 części zadłużenia z tytułu czynszu i opłat za energię elektryczną oraz abonament telefoniczny. Z. K. (2) dobrowolnie spełnił świadczenie na rzecz powódki i przekazał jej kwotę 1432,45zł, zaś pozwany pomimo wezwania go do zapłaty pismem z dnia 30 marca 2016 roku nie uregulował zobowiązania względem powódki.

W zakresie żądania odsetek ustawowych za opóźnienie, powódka wskazała, iż wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanemu w dniu 7 kwietnia 2016 roku, zatem uwzględniając wyznaczony mu 7-dniowy termin do spełnienia świadczenia, roszczenie powódki stało się wymagalne w dniu 14 kwietnia 2016 roku, zatem odsetki należne są od dnia następnego tj. od dnia 15 kwietnia 2016 roku.

(pozew k. 2-5, pełnomocnictwo k.6)

W odpowiedzi na pozew z dnia 24 czerwca 2016 roku pozwany, reprezentowany przez pełnomocnika w osobie adwokata wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz o zasądzenie od powódki na swoją rzecz kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Przed wszystkim pozwany wskazał, iż obciążające go należności za lokal wobec spółdzielni mieszkaniowej regulował samodzielnie w wysokości odpowiadającej jego udziałowi w masie spadkowej. Z tego względu roszczenie w tej części jako niezasadne winno zostać oddalone.

Nadto w zakresie należności z tytułu abonamentu telefonicznego i opłat za zużycie energii elektrycznej, pozwany podniósł iż nie są to zobowiązania solidarne. Przedmiotowy lokal zajmuje powódka i to ona powinna ponosić wydatki na media, z których korzystała.

(odpowiedź na pozew k. 40-41, pełnomocnictwo k. 42)

Na rozprawie w dniu 10 stycznia 2017 roku pełnomocnik pozwanego nie kwestionował, iż opłaty z tytułu czynszu miesięcznego za okres od lutego do lipca 2015 roku oraz za luty 2016 roku wynosiły łącznie 3 227,18 złotych.

(protokół rozprawy k. 60)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Spadek po H. K. (1) z domu K., córce J. i A., zmarłej w dniu 11 lutego 2015 roku w Ł., ostatnio stale zamieszkałej w Ł. na podstawie testamentu notarialnego z dnia 28 marca 2014 roku, nabyli: córka Z. K. (3) z domu K. oraz synowie Z. K. (2) i E. K. po 1/3 części każde z nich.

(odpis postanowienia sygn. akt II Ns 691/15 k. 8)

Z. K. (2) zamieszkiwał w lokalu numer (...) położonym w Ł. przy ulicy (...) jeszcze za życia spadkodawczyni. Po śmierci spadkodawczyni w tym lokalu z energii elektrycznej oraz telefonu korzystał wyłącznie Z. K. (2). Z. K. (2) wyprowadził się z tego mieszkania pod koniec lipca 2015 roku. Po opuszczeniu mieszkania przez Z. K. (2), wszyscy spadkobiercy mieli klucze do tego lokalu.

(zeznania powódki k. 60-61, zeznania pozwanego k. 61-62)

W lokalu numer (...) położonym w Ł. przy ulicy (...) nie mieszkała powódka w okresie czasu objętym żądaniem pozwu.

(zeznania świadka B. P. k. 59-60, zeznania powódki k. 60)

H. K. (2) otrzymywała emeryturę. O przeznaczeniu tego świadczenia w listopadzie 2014 roku zdecydował pozwany, wówczas z tej kwoty opłacił wszystkie należne opłaty związane z lokalem nr (...) położonym w Ł. przy ulicy (...), a także zakupił leki dla spadkodawczyni. W grudniu 2014 roku dyspozycją pieniędzy z emerytury spadkodawczyni zajmowała się powódka, a w lutym 2015 roku jej brat Z. K. (2).

(zeznania powódki k. 60-61, zeznania pozwanego k. 61-62)

Nie zostało przeprowadzone postępowanie o dział spadku po H. K. (2).

(zeznania powódki k. 61, bezsporne)

Oплата miesięczna za lokal mieszkalny nr (...) przy ulicy (...) w Ł. za luty 2016 roku wynosiła 503,84 zł.

(okoliczność bezsporna, dowód wpłaty k. 17)

Pozwany dokonywał wpłat na poczet należności za lokal mieszkalny nr (...) przy ulicy (...) na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej (...) w Ł. w dniach:

- 13 sierpnia 2015 roku w kwocie 161,47 zł z opisem za sierpień 2015 r.,
- 9 września 2015 roku w kwocie 166,86 zł z opisem za wrzesień 2015 r.,
- 12 października 2015 roku w kwocie 166,86 zł z opisem za październik 2015 r.,
- 12 listopada 2015 roku w kwocie 166,86 zł z opisem za listopad 2015 r.,
- 15 grudnia 2015 roku w kwocie 166,86 zł z opisem za grudzień 2015 r.,
- 11 stycznia 2016 roku w kwocie 167,95 zł z opisem za styczeń 2016 r.,
- 15 lutego 2016 roku w kwocie 167,95 zł z opisem za luty 2016 r.

Powyższe kwoty stanowiły jedną trzecią całości należnych spółdzielni opłat za dany miesiąc. W okresie od sierpnia 2015 roku do stycznia 2016 roku powódka płaciła pozostałe dwie trzecie należności za lokal do spółdzielni, zaś za luty 2016 roku zapłaciła zobowiązanie do spółdzielni w pełnej obliczonej za ten miesiąc wysokości.

(pismo Spółdzielni Mieszkaniowej (...) k. 47, zeznania powódki k. 60-61, zeznania pozwanego k. 61-62, dowód wpłaty k. 17)

Powódka w okresie od sierpnia 2015 roku do lutego 2016 roku uiszczala w całości należności z tytułu zużycia energii elektrycznej w lokalu nr (...) przy ulicy (...) w Ł. i z tego tytułu zapłaciła za miesiąc:

- sierpień 2015 r. – 77,33 zł,
- sierpień 2015 r. – 26,30 zł,
- wrzesień 2015r. – 27,53 zł,
- listopad 2015 r. – 77,33 zł,
- styczeń 2016 r. – 44,14 zł,
- luty 2016 r. – 27,27 zł,
- luty 2016 r. – 80,68 zł.

(okoliczności bezsporne – zestawienie k. 12, także dowody wpłat i rozliczenie usług k. 23-25)

Powódka w okresie od sierpnia 2015 roku do września 2015 roku uiszczala w całości należności z tytułu abonamentu telefonicznego w lokalu nr (...) przy ulicy (...) w Ł. i z tego tytułu zapłaciła za miesiąc:

- sierpień 2015 r. – 5,50 zł,
- wrzesień 2015r. – 8,62 zł,

• wrzesień 2015 r. - 37,90 zł.

(okoliczności bezsporne – zestawienie k. 12-13, także rozliczenie za usługi telekomunikacyjne k. 35-37v)

Pismem z dnia 30 marca 2016 roku powódka wezwała pozwanego do zapłaty w terminie 7 dni kwoty 2 145,90 złotych tytułem długów spadkowych po H. K. (2). Pozwany odebrał wezwanie do zapłaty w dniu 7 kwietnia 2016 roku. Pozwany nie zapłacił powódce żądanej kwoty.

(wezwanie do zapłaty k. 9, potwierdzenie odbioru k. 10, zeznania powódki k. 61)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej przywołanych dokumentów oraz zeznań stron i świadka. Pozwany nie kwestionował wysokości jednostkowych kwot z tytułu należności spółdzielni i za media w lokalu mieszkalnym numer (...) przy ulicy (...) w Ł. wyszczególnionych w złożonym przez powódkę zastawieniu k. 12-13.

Sąd zważył co następuje:

Z chwilą stwierdzenia nabycia spadku przez kilku spadkobierców powstaje między nimi wspólność praw i obowiązków spadkowych, która utrzymuje się do chwili dokonania działu spadku.

Zgodnie z art. 1034 § 1 k.c. do chwili działu spadku spadkobiercy ponoszą solidarną odpowiedzialność za długi spadkowe. Jeżeli jeden ze spadkobierców spełnił świadczenie, może on żądać zwrotu od pozostałych spadkobierców w częściach, które odpowiadają wielkości ich udziałów.

Co do zasady roszczenia regresowe spadkobiercy, który spełnił świadczenie dochodzone są wobec pozostałych spadkobierców w sprawie o dział spadku. Przyjmuje się jednak w doktrynie i orzecznictwie, że roszczenia regresowe spadkobiercy z art. 1034 § 1 zdanie drugie k.c. mogą być dochodzone w odrębnym procesie. Jeżeli jednak zostało wszczęte postępowanie w sprawie o dział spadku, rozliczenia spadkobierców z tytułu spłaconych długów spadkowych mogą być dokonywane wyłącznie w tym postępowaniu (art. 686 k.p.c.). (Komentarz do art.1034 Kodeksu cywilnego, Andrzej Kidyba (red.), Elżbieta Niezbecka, stan prawny: 15.06.2015r., na ten temat również: Jerzy Ciszewki (red.) Jakub Knabe, Komentarz do art.10345 Kodeksu cywilnego, stan prawny: 1.05.2014r., oraz uchwała Sądu Najwyższego z dnia 2.01.1975r. III CZP 82/74, OSNC 1976/1/5).

Podstawę prawną rozliczenia dokonanych wydatków po śmierci spadkodawczyni (tj. od chwili nabycia lokalu przez spadkobierców H. K. (2)) stanowi art. 207 k.c.

Według art. 207 k.c., pożytki i inne przychody z rzeczy wspólnej przypadają współwłaścicielom w stosunku do wielkości udziałów; w takim samym stosunku współwłaściciele ponoszą wydatki i ciężary związane z rzeczą wspólną.

Nie można jednak z powyższego wywodzić, że na podstawie wskazanych przepisów współwłaściciel może domagać się od reszty współwłaścicieli, proporcjonalnie do ich udziałów, zwrotu każdego wydatku i w każdej sytuacji.

Zasada podziału pożytków i przychodów według wielkości udziałów nie ma zastosowania, gdy współwłaściciele zawarli umowę o podział nieruchomości do korzystania (quoad usum) i każdy z nich korzysta na zasadzie wyłączności z określonej fizycznie części nieruchomości (uchwała Sądu Najwyższego z 8.01.1980 r., III CZP 80/79, LexisNexis nr (...), OSNC 1980/9/157). Współspadkobiercy mogą zatem uregulować sprawowanie zarządu spadkiem lub poszczególnymi przedmiotami wchodzącymi w skład spadku w drodze umowy, w razie zawarcia takiej umowy stosowanie art. 207 k.c. zostaje wyłączone. Również inne uzgodnienia (poza podziałem quoad usum) dotyczące posiadania i korzystania z rzeczy mogą rzutować na stosowny (odmienny od reguł art. 207 k.c.) rozkład wydatków i ciężarów związanych z rzeczą. Powierzenie, w trybie uzgodnienia umownego współwłaścicieli, wykonywania zarządu jednemu ze współwłaścicieli rodzi potrzebę ustaleń dotyczących rozliczeń z tytułu wydatków oraz innych ciężarów związanych z rzeczą (Edward Gniewek, Komentarz do art. 207 Kodeksu cywilnego).

Prowadzi to w konsekwencji do przyjęcia, że w takim też zakresie każdy ze współwłaścicieli, używając fizycznie wydzieloną część, ponosi wszystkie wydatki związane z eksploatacją tej części. Skoro bowiem z podziału rzeczy wspólnej quoad usum wynika również podział dochodów i pożytków odpowiadający podziałowi współposiadania i korzystania między współwłaścicielami, to taka sama zasada powinna obowiązywać w odniesieniu do rozdziału wydatków, jakie każdy ze współwłaścicieli ponosi na fizycznie wydzieloną część nieruchomości, przydzieloną mu do używania. W umowie o podziale quoad usum współwłaściciele nie muszą wprost wyartykułować tych zasad, bowiem takie zasady podziału korzyści i dochodów oraz wydatków i ciężarów wynikają z samego dokonania umownego podziału nieruchomości do korzystania. Umowa taka, jak każda inna, rodzi skutki nie tylko w niej wyrażone lecz także wynikające z zasad współżycia społecznego i ustalonych zwyczajów (art. 56 KC), a wynikającym z zasad współżycia społecznego i ustalonych zwyczajów skutkiem umowy o podziale nieruchomości quoad usum jest taki podział pożytków i przychodów oraz wydatków i ciężarów, że pożytki i przychody pobierają tylko ci współwłaściciele, którzy z wyłączeniem pozostałych korzystają z określonej części nieruchomości i oni też wyłącznie ponoszą wydatki, ciężary i nakłady na tę część nieruchomości wspólnej.

/tak Sąd Najwyższy w uzasadnieniu postanowienia z dnia 19 maja 2016 roku, w sprawie o sygn. akt III CSK 282/15, opubl. L./.

Odnosząc powyższe rozważania na grunt przedmiotowej sprawy wskazać należy, że pomiędzy spadkobiercami w sposób dorozumiany doszło do ustaleń w zakresie tego kto będzie mieszkał w mieszkaniu spadkowym i kto w tym czasie będzie ponosił ciężary związane z jego utrzymaniem. Przede wszystkim zwrócić należy uwagę, że zarówno przed jak i po śmierci H. K. (2) w mieszkaniu spadkowym zamieszkiwał Z. K. (2). Dla pozwanego oczywistym było, iż skoro jeden ze spadkobierców zajmuje lokal spadkowy, będzie regulował należności z tytułu opłat do spółdzielni, jak i opłat za media. Pozwany nigdy nie mieszkał w spadkowym mieszkaniu i nie żądał od pozostałych spadkobierców dopuszczenia go do współkorzystania z tego lokalu. Można zatem uznać, że również przez fakty dokonane doszło do swoistego podziału przedmiotu spadku do użytkowania, a to w taki sposób, iż tylko Z. K. (2) z niego korzystał. Nie można zatem wywodzić, że na podstawie wskazanego przepisu (art. 207 k.c.) współwłaściciel może domagać się od reszty współwłaścicieli, proporcjonalnie do ich udziałów, zwrotu każdego wydatku na rzecz i w każdej sytuacji. Zasada wyrażona w przywołanym artykule stanowiąca, że wydatki związane z rzeczą wspólną są ponoszone przez współwłaścicieli proporcjonalnie do ich udziałów we współwłasności znajduje ograniczenie w sytuacji, gdy część współwłaścicieli z rzeczy nie korzysta. Płatności związane z korzystaniem z lokalu leżały wyłącznie w interesie Z. K. (2), gdyż tylko on w tym lokalu zamieszkiwał i korzystał z niego. Reguły przepisu art. 207 k.c. nie można rozpatrywać w oderwaniu od kontekstu pozostałych norm. Wskazany przepis oczywiście określa pewną regułę we wzajemnych relacjach między współwłaścicielami, nie ma ona jednak charakteru absolutnego ani nadrzędnego nad pozostałymi regułami. (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 08 stycznia 1980 r. III CZP 80/79, OSNC 1980/9/157, postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze w sprawie II Ca 331/10 oddalające apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w Zgorzelcu w sprawie sygn. akt Ns 478/08).

W związku z powyższym nie można żądać od innych osób zwrotu kosztów poniesionych w związku z egzystencją osoby trzeciej, w tym przypadku Z. K. (2). Przez okres od lutego 2015 roku do lipca 2015 roku mieszkanie zajmował wyłącznie spadkobierca Z. K. (2), powinien zatem ponosić koszty utrzymania tego lokalu w tym czasie.

Wskazać należy, iż po opuszczeniu lokalu przez Z. K. (2), pozwany nie uchylał się od ciężącego na nim obowiązku partycypowania w kosztach opłat do spółdzielni za lokal wspólny, do którego każdy ze spadkobierców od sierpnia 2015 roku miał swobodny dostęp. Jak wynika z treści zaświadczenia przedłożonego przez Spółdzielnię Mieszkaniową (...) pozwany dokonywał wpłat częściowych za lokal numer (...) przy ulicy (...) w Ł. za okres od sierpnia 2015 roku do lutego 2016 roku.

Powódka nie może zatem żądać od pozwanego zwrotu poniesionych wydatków na spadkowy lokal. Jedynie gdyby wpłynęły one na podwyższenie wartości wspólnej nieruchomości, to wówczas podlegałyby rozliczeniu, z pewnością jednak opłaty eksploatacyjne nie należą do takich nakładów które zwiększają wartość nieruchomości. Pozwany nie miał wpływu na to, że powódka za luty 2016 roku zapłaciła należne spółdzielni opłaty w pełnej wysokości. Powódka

nie wykazała przy tym, aby nadwyżka została zaliczona na jakiegokolwiek inne należne spółdzielni opłaty, co do których odpowiedzialność ponosiłby również pozwany.

Żądanie pozwu w zakresie zwrotu 1/3 części należnych opłat spółdzielni za okres od lutego do lipca 2015 roku oraz za luty 2016 roku podlegało oddaleniu.

Odnosząc się zaś do roszczenia powódki o zwrot 1/3 części równowartości opłat za zużycie energii elektrycznej oraz opłat abonamentowych za telefon w tym lokalu, w ocenie Sądu od sierpnia 2015 roku, kiedy lokal został opróżniony przez Z. K. (2) i oddany do wspólnego korzystania wszystkich spadkobierców, opłaty te obciążają wszystkich spadkobierców proporcjonalnie do ich udziałów w spadku. Należności za energię elektryczną za okres od sierpnia 2015 roku do lutego 2016 roku opiewały na łączną kwotę 360,58 złotych, której to wartości wynikającej z przedłożonych przez powódkę rozliczeń pozwany nie zakwestionował.

Suma opłat za te usługi telekomunikacyjne, w których powinien partycypować pozwany, zgodnie z powyżej poczynionymi uwagami, wynosi 52,02 zł, tj. za okres od sierpnia 2015 roku do września 2015 roku, której to wartości pozwany także nie zakwestionował.

Łączna kwota obciążająca wszystkich spadkobierców wynosi 412,60 złotych. Uwzględniając udział spadkowy przysługujący pozwanemu wynoszący 1/3 części spadku, pozwany winien zapłacić na rzecz powódki kwotę 137,53 złotych (412,60 zł : 3).

Dalej idące żądanie podlegało oddaleniu.

Odnosząc się do żądania powódki o zwrot opłat do spółdzielni i opłat za media za okres sprzed otwarcia spadku, powódka nie wykazała, by to ona te należności, z własnych środków uiszczala. Strony w złożonych zeznaniach wskazały, iż od listopada 2014 roku do lutego 2015 roku, dzieci spadkodawczyni, a więc także strony postępowania, decydowały o sposobie przeznaczenia jej emerytury, w tym opłacały należności za lokal.

Mając to na uwadze uznać należy, iż powódka nie udowodniła, iż w skład spadku wchodzi przysługująca jej wierzytelność z tytułu uiszczanych przez nią opłat za lokal w okresie sprzed śmierci spadkodawczyni. Tym samym żądanie pozwu w tym zakresie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jak wynika z art. 476 zdanie pierwsze k.c., dłużnik dopuszcza się zwłoki, gdy nie spełnia świadczenia w terminie, a jeżeli termin nie jest oznaczony, gdy nie spełnia świadczenia niezwłocznie po wezwaniu przez wierzyciela. Zgodnie zaś z art. 481 § 1 k.c., jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik nie ponosi odpowiedzialności.

Powódka wezwała pozwanego do zapłaty żądanej kwoty, zakreślając 7-dniowy termin na spełnienie świadczenia. Pismo wzywające do zapłaty zostało doręczone pozwanemu w dniu 7 kwietnia 2016 roku. Odsetki ustawowe za opóźnienie od zasądzonej kwoty należne są zatem od dnia 15 kwietnia 2016 roku, tj. od dnia następnego po upływie terminu oznaczonego na spełnienie świadczenia.

Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 100 k.p.c. rozliczając je stosunkowo. Zasądzona na rzecz powódki kwota stanowi 9,60 % dochodzonego roszczenia, w takim stopniu wygrała ona sprawę, zaś przegrała w 90,40 % i w takim procencie powinna ponieść koszty procesu. Łącznie koszty wyniosły 809 złotych. Strona powodowa wydatkowała 449 złotych (w tym: 72 zł tytułem opłaty od pozwu, 360 zł tytułem kosztów zastępstwa procesowego, 17 zł tytułem opłat skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa). Natomiast strona pozwana poniosła koszty w kwocie 360 złotych tytułem kosztów wynagrodzenia pełnomocnika. Powódka powinna ponieść 90,40 % wszystkich kosztów, tj. 731,34 zł, a poniosła 449 zł, zatem różnicę w kwocie 282,34 zł Sąd zasądził na rzecz pozwanego od powódki.

Oplata za czynności pełnomocnika strony powodowej w osobie radcy prawnego została ustalona w oparciu o § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015 r. poz. 1804).

Oplata za czynności pełnomocnika strony pozwanej w osobie adwokata została ustalona w oparciu o § 2 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800).